

Den Sanna Grekisk-ortodoxa kyrkan

Godkänt av den Heliga Synoden vid dess fjärde möte 2014, december 4/17, 2014

Bekännelse av Tron av den sant Ortodoxt kristne

Första delen

1. Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, Skapare av himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är;

Och på en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern, på Honom genom vilken allting är skapat; som för oss människor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom av den Helige Ande och Jungfrun Maria och blivit människa. Som ock har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begravnen; som på tredje dagen har uppstått efter Skrifterna; och stigit upp till himmelen och sitter på Faderns högra sida; därifrån igenkommande i härlighet till att döma levande och döda, på vilkens Rike icke skall varda någon ände.

Och på den Helige Ande, Herren och Livgivaren, som utgår av Fadern, som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras och som har talat genom profeterna.

Och på en enda, helig, allmännelig och apostolisk Kyrka;

Jag bekänner ett enda dop till syndernas förlåtelse;

Och förväntar de dödas uppståndelse;

Och den tillkommande världens liv. Amen.

2. Som tillägg till detta, samtycker jag till och accepterar de sju ekumeniska koncilierna, som sammankallats med syftet att beskydda Kyrkans Ortodoxa dogmer, och de lokala synoder som de godkände och bekräftade.

3. Jag samtycker till alla klargöranden av den rätta tron som lärts ut av de Heliga Fäderna, under vägledning av den upplysande All-heliga Anden, så ock de Heliga Kanones, som dessa välsignade män traderade till Kyrkan för styrelsen av Kristi Heliga Kyrka och den goda moraliska ordningen, författade i enlighet med de Apostoliska Traditionerna och med innehållet i Evangeliernas gudomliga lära.

4. Allt som den Ortodoxa Enda, Heliga, Allmänneliga och Apostoliska Kyrkan bekänner och lär, bekänner också jag och tror, utan att tillägga något, utan att dra ifrån något, utan att förändra något, vare sig i dogma eller traditioner, utan förblivande i dessa och godkännande dessa i Gudsfruktan och i gott samvete. Allt som Hon fördömer som heterodox tro och förnekar, detta fördömer också jag och förnekar i evighet.

5. Jag är villig att lyda den Heliga Synoden i alla kyrkliga frågor, såsom den högsta auktoriteten för den Sanna Grekisk-ortodoxa kyrkan, som konstituerar fortsättningen på den Heliga, Allmänneliga och Apostoliska Kyrkan i Grekland och jag är villig att lyda hennes kanoniska biskopar och präster.

6. Jag tror och bekänner att den Ortodoxa Tron inte är "av människor", utan härstammar från Jesu Kristi uppenbarelse, predikad av de Heliga Apostlarna, bekräftad av de Heliga Ekumeniska Koncilierna, traderad av de allra visaste ekumeniska Lärarna och gjord autentisk med de Heliga Martyrernas blod.

7. Jag bekänner, vid sidan om de Heliga Sju Ekumeniska Konciliernas beslut, också de som antogs vid den Första-och-andra Synoden 861. Och som tillägg till dessa samtycker jag orubbligt till de beslut som togs av den Helige Fotios i Konstantinopel, åren 879-880, så väl som det Synodala Brevet vid synoden i Blachernae i Konstantinopel 1351, på den Helige Gregorios Palamas och den Helige Patriarken Kallistos' I tid, i den starka tron att dessa synoder äger ekumenisk och allmännelig giltighet i den Ortodoxa kyrkan.

8. Ytterligare ger jag samtycke och tilltro till de beslut som de Heliga Pan-Ortodoxa Synoderna tog som samlades 1583, 1587 och 1593, som visade sin avsky för och fördömde införandet i den Ortodoxa Kyrkan av den s.k. Gregorianska (eller den

Nya) kalendern som kungjordes av Påven Gregorius XIII 1582.

9. Befrämjande därav, tror jag och bekänner såsom Ekumeniska och allmänneliga dokument för Ortodox tro, det patriarkala Brevet 1756 rörande dop av heterodoxa och den Synodala encyklikan 1848 från Österlandets mest heliga Patriarker, så väl som det Synodala dekretet 1872, vilket fördömde fylitism.

Andra delen

1. Jag tror att ekumenik är en synkretistisk pan-heresi och deltagandet i den s.k. ekumeniska rörelsen, som tog sin början vid begynnelsen av 1900-talet, är en förnekelse av den Ortodoxa kyrkans genuina katolicitet och unikhet. Jag tror fast att de som samtycker till och deltar i denna heresi är avfallna i tron och inte är i gemenskap med Kyrkan.

2. På samma sätt förnekar jag och på intet sätt accepterar Patriarkatet av Konstantinopels Brev 1920 med titeln: "Till Kristi kyrkor överallt", på grund av att den innehåller en komplett plan för att implementera ekumenik i praktiken och att den föregriper kalenderreformen av den s.k. pan-ortodoxa kongressen 1923 vilkens beslut effektuerades i Grekland 1924, och på så sätt överträdde de tre Pan-Ortodoxa synoderna på 1500-talet.

3. Som konsekvens av allt det föregående, anser jag även de Ortodoxa som deltog i grundandet av Kyrkornas världsråd 1948 och sedan dess har varit aktiva och verkande medlemmar av den, på så sätt odlade mellan-kristlig och interreligiös ekumenik, som avfallna i tron.

4. Slutligen, förnekar jag och på intet sätt godkänner de s.k. pan-ortodoxa konsultationerna (från 1961 och framåt) som underlättade det förkastliga, ogiltiga och meningslösa "Lyftandet av Anathema mellan den Västliga och Östliga Kyrkan" 1965 och som sedan dess har banat väg för, från ett ekumeniskt perspektiv, kallelsen till det s.k. Stora Pan-Ortodoxa Konciliet, för att fullständigt acceptera, stadfästa och göra den synkretistiska ekumenikens heresi till dogma.

